

اولین حضور تیم ملی والیبال -نشسته در مسابقات قهرمانی جهان که با قهرمانی تیم ملی ایران همراه بود.
اردیبهشت سال ۱۳۶۴ در کشور نروژ

ایستاده از راست: معتمدی نماینده سازمان، سعید حنیفی، محسن براتی، قاسم کرد بچه، سرمربی مرحوم حسن هاشمی اصل، احمد محجوری، امیر محبوب، مستجاب الدعوه سر پرست تیم.
نشسته از راست: هادی رضایی، محمدعلی طباطبایی، علی کشفیا، ایرج جمالی، رضاگوزلی

جلوی در سالن مسابقات از ماشین که پیاده شدیم همگی عکس امام را به سینه زده بودیم. علاوه بر آن، یک عکس بزرگ از امام را هم یکی از بچه‌ها در دست گرفته بود

ناهار خوردن پیدا کنیم نیم ساعت بعد دوباره وارد زمین بازی شدیم.

انگلیس راسه هیچ زدیم

آلمان را با نتیجه ۳ بر ۲ شکست دادیم. برگشتیم برای استراحت و در رختکن برای ناهار نان خالی با گوجه خوردیم و یک ساعت بعد ۳-۲ نروژ را هم بردیم. بازی که تمام شد دو نفر آمدند دست‌مان را گرفتند. گفتیم چه شده؟ گفتند باید تست دوپینگ بدهید. چطور ممکن است یک فرد معلول ۱۵ کیلو بدون استراحت بازی کند؟! چند نفر از بچه‌ها را بردند تست دوپینگ و دیدند دوپینگی در کار نیست.

ما ۱۱ نفر اعزام شده بودیم که ۵ نفر از ما از جانبازان و بقیه را معلولین تشکیل می‌دادند. ما واقعاً برای پیروزی و برای بالا بردن پرچم کشورمان بازی می‌کردیم و این انگیزه و اتحاد و عشق وطن بود که به ما انرژی می‌داد. روز بعد انگلیس را سه هیچ زدیم و بازی بعدی به پست هلند خوردیم.

قهرمان جهان

هلند آن زمان پرافتخارترین تیم والیبال نشسته جهان را داشت. ۱۴ دوره قهرمان جهان شده بودند و قوی‌ترین تیم

این تیم‌ها هم مثل ما هستند و احتمالاً بتوانیم بعضی از آنها را ببریم. صبح روز بعد ساعت ۱۱ صبح با سوئد بازی داشتیم. ۵ بعد از ظهر هم با نروژ مسابقه داشتیم. ساعت ۱۰ صبح که وارد زمین شدیم تا خودمان را گرم کنیم، آنجا برای اولین بار توپ اورجینال از نزدیک دیدیم. اولین بار بود که روی کفپوش بازی می‌کردیم. ما در کشور خودمان روی پارکت تمرین می‌کردیم. بازی اول را ۳-۲ به سوئد باختیم اما همه تیم‌ها حساب دست‌شان آمد. هیچ کس انتظار نداشت که ما حتی بتوانیم یک کیلو هم از سوئد ببریم. بازی ما حدود ساعت ۱۳ تمام شد آمدیم برای استراحت که به ما خبر دادند تیم آلمان درخواست کرده که آن مسابقه عقب افتاده‌مان الان انجام بشود. هرچقدر اصرار کردیم که آقا ما الان بازی کردیم بگذارید استراحت کنیم، قبول نکردند و ما بدون اینکه فرصتی برای استراحت و